

Biuletyn Rektoralny

I NIEDZIELA ADWENTU, 1 GRUDNIA 2024 r. NR 40 (600)

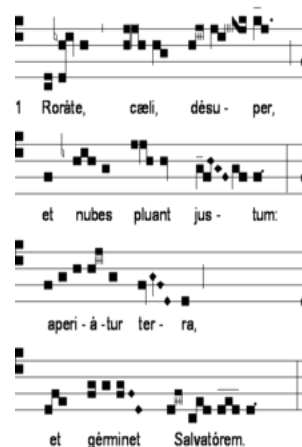
ADWENT CZAS PRZYGOTOWANIA

Rorate caeli

Roraty, adwentowe msze odprawiane o wschodzie Słońca, podkreślają wyjątkowość tego okresu. Nazwa „roraty” pochodzi od zwyczajowej pieśni na wejście (*introitu*), rozpoczynającej się od słów „*Rorate caeli desuper*” – „Spuśćcie rosę niebiosa”. Msza św. roratnia, czyli msza wotywna o Najświętszej Maryi Pannie w okresie Adwentu, jest śladem dawnego obchodzenia święta Zwiastowania Pańskiego w okresie Adwentu - 18 grudnia.

W starożytnych i średniowiecznych księgach liturgicznych polecano odprawianie tej mszy o Najświętszej Maryi Pannie w tygodniu poprzedzającym Boże Narodzenie lub nawet przez cały Adwent.

REKOLEKCJE ADWENTOWE

NIEDZIELA, 15.12.

Msza św. z nauką rekolekcyjną:

7.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.00; 13.15; 16.00; 18.00

PONIEDZIAŁEK – ŚRODA 16.12-18.12.

Msza św. z nauką rekolekcyjną:

7.00; 11.00; 18.00

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

NIEDZIELA: podczas każdej Mszy świętej

PONIEDZIAŁEK - ŚRODA

7.00 – 8.00; 10.45 – 11.45; 17.30 – 19.00

Numer 600. BIULETYNU!

Jesteśmy RAZEM!

Tak wyjątkowa obecność Matki Bożej w Adwencie ma głęboki sens. Maryja jest mistrzynią adwentowego oczekiwania. Jako córka Izraela, jako Matka Pana Jezusa i jako Matka Kościoła. Z Izraelem czekała na Mesjasza, a kiedy Anioł zwiastował jej, że pocznie i porodzi Syna, Emmanuela, oczekiwała na Życie, które cudownie w niej wzrastało. Razem z Kościołem czeka na przyjsie chwalebne, uwielbionego Chrystusa, a królując w niebie razem z Nim, wspiera Kościół w jego oczekiwaniu na ostateczny Dzień Pański. Z tego tytułu w czasie Rorat przy ołtarzu znajduje się dodatkowa, ozdobna świeca, zwana roratką. Symbolizuje ona obecność Maryi.

Maryja jest obecna z nami podczas naszego Adwentu; jest świadkiem naszego zamyślenia nad Słowem i wzorem do naśladowania, jak na to Słowo odpowiedzieć. Czy pojawi się w moim tegorocznym Adwencie „*fiat*” (niech się tak stanie)?

więcej o Adwencie na str.3 i 4

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 2 grudnia 2024r.

7:00 † Krystyna Madejewska - Roman (9 rocznica śmierci).

7:00 † Edward Adamek | Gregoriańska: 23

7:30

11:00 O błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Najświętszej dla Piotra z okazji 38 urodzin

11:00 †† Andrzej i Kazimiera Szadurscy oraz za zmarłych z rodziny Flisów i Szadurskich

18:00 † Andrzej Mączka

18:00 † Jan Bondyra | Gregoriańska: 29

WTOREK, 3 grudnia 2024 r.

7:00 † Edward Adamek | Gregoriańska: 24

7:30

11:00 † O radość nieba dla ś.p. Jana Pietrzaka w 14 rocznicę śmierci

18:00 † Małgorzata Twardygrosz (11 m-c)

18:00n† Jan Bondyra | Gregoriańska: 30

18:00 †† Marek Dzikon, (5 r śm), oraz zmarli z rodziny Dzikonów

ŚRODA, 4 grudnia 2024 r.

7:00 † Edward Adamek | Gregoriańska: 25

7:30

11:00 †† Barbara Wojtysiak, Barbara Kłopotek (w dniu imienin), zmarli z rodzin Wojtysiaków, Kłopotków, Wyszatkiewiczów, Szczepańskich i Olejarszów

11:00 Dziękczynna za otrzymane łaski dla Barbary z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie, opiekę Matki Bożej i św. Ojca Pio

18:00 Dziękczynna za otrzymane łaski dla Jolanty za wstawiennictwem Św. Judy Tadeusza

18:00 †† Barbara Lecych, Mieczysław i Wanda

CZWARTEK, 5 grudnia 2024 r.

7:00 † Edward Adamek | Gregoriańska: 26

7:30

8:00 Msza św. zbiorowa do św. Judy Tadeusza

11:00† Siostra Karmelitanka Maria Teresa (10r śm)

11:00 †† Anna i Zenon Stanisławczyk oraz za zmarłych z rodziny Mojskich i Stanisławczyków

18:00

PIĄTEK, 6 grudnia 2024 r.

7:00 O miłosierdzie Boże dla dusz w czyśćcu cierpiących

7:00 † Edward Adamek | Gregoriańska: 27

7:30 †† Apolinary, Władysława (k), Jolanta, Adam Kuśmierscy i zmarli z rodziny Bronikowskich, , Kuśmierskich

11:00 Msza św. zbiorowa do św. Brygidy

18:00 † Julia Hałgas (8 r śm.)

SOBOTA, 7 grudnia 2024 r.

7:00 † Edward Adamek | Gregoriańska: 28

7:30 †† Alicja Lewandowska, Elżbieta Amanowicz i zmarli z rodziny Lewandowskich i Amanowiczów

11:00 Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi

11:00 O zdrowie dla całej rodziny oraz światło Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla Oliwii, Kacpra, Michaliny i Jakuba.

18:00 † Stefan Wanarski (2 m-c po śm.)

2 NIEDZIELA ADWENTU, 8 grudnia 2024 r.

7:00 † Edward Adamek | Gregoriańska: 29

7:00 † Wacław Wanarski (48 r śm.)

8:00 O łaskę uzdrowienia duszy i ciała oraz opiekę Najświętszej Maryi Niepokalanie Poczętej dla Krystyny i Doroty

8:00 †† Zofia, Marian, Marka Wronka

9:30 †† Karolina, Marian

9:30 †† Kazimierz (6r śm), Maria(5r śm)

11:00 †† Antoni (35r.) Andrzej, Narcyza (k), Aleksander, Janina, Marian, Antonina (k), z rodziny Kuśmierczuków, Janina, Władysław, Janina zmarli z rodziny Niedźwiadków

11:00 Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i zawarcie związku małżeńskiego dla Krystyna

11:00 † Wanda Małek(4r śm)

12:00 O Boże miłosierdzie, błogosławieństwo, uzdrowienie i potrzebne łaski, przez Niepokalane Serce Maryi dla Stanisława Mikołajczuka

12:00 157 rocznica urodzin Marszałka Józefa Piłsudskiego

13:15 O nawrócenie i powrót do Pana Boga i Kościoła Joanny, Tomka, Natalii, Oliwi, Mateusza i Przemka, oddalenie zła i Boże Miłosierdzie

13:15 †† Henryka (k) Blicharz(36r śm) i zmarli z rodziny Malinowskich

13:15 †† Jadwiga i Felix Zając, Józef Jarmołowski

16:00 O błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Najświętszej dla Krzysztofa w 36 rocznicę urodzin proszą rodzice

16:00 O Boże błogosławieństwo, zdrowie, potrzebne łaski, opiekę Matki Bożej dla Anny i Marty

18:00 Dziękczynna za dar życia syna Karola z prośbą o potrzebne łaski i dary Ducha Świętego

18:00 O powrót do pełni zdrowia dla żony Anny i o szczęśliwą operację dla mamy Urszuli

18:00 Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o życie zgodne z wolą Bożą dla Pawła i Aleksandry

**Msze święte roratnie
ku czci Najświętszej Maryi Panny
w naszym kościele
codziennie o godz. 7.00 (oprócz niedzieli)**

**Godzinki o NMP w Adwencie
codziennie o godz. 6.40**

Zapraszamy!

ŚWIECE CARITAS I OPLATKI NA STÓŁ WIGILIJNY

W okresie adwentu, z inicjatywy Caritas, w całej Archidiecezji Lubelskiej organizowana jest przedsięwzięta zbiórka ofiar do puszek pod hasłem „Gwiazdka Nadziei” oraz Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, którego znakiem jest specjalna świeca. Małe i duże świece z napisem Caritas zadomowiły się na wigilijnych stołach, wzbogacając bożonarodzeniową tradycję. Świece Caritas oraz opłatek, świece - cegiełki można nabyć przy wyjściu z kościoła i w zakrystii. Ofiary złożone przy nabyciu opłatka i „cegiełek” są przeznaczone na pokrycie kosztów ogrzewania i prac związanych z renowacją naszego kościoła.

SŁOWO NA NIEDZIELE

Adventus...

Nasze życie pełne jest różnego rodzaju oczekiwań, nasze życie jest nieustannie zapatrzone w przyszłość. A na tle tych oczekiwań wyrasta najważniejsze, do którego skłania nas dzisiejsza liturgia Słowa i rozpoczynający się czas Adwentu; więcej to oczekiwanie jest fundamentem wszelkich innych naszych oczekiwań i naszego spoglądania w przyszłość... Jakie to oczekiwanie?

Na przyjście Pana...!

Czy zatem Pan nie przyszedł? Czy nie wypełniły się oczekiwania i nadzieje Narodu Wybranego na przyjście Mesjasza?

Wypełniły się! Pan przyszedł na ziemię, Bóg z miłości przychodzi do człowieka w Chrystusie Jezusie! Przychodzi w rodzinie! Całe piękno tego przyjścia Syna Bożego w Betlejem przeżywamy każdego roku u rodzinnego Wigilijnego Stołu! Szukamy tego piękna, odkrywamy je ciągle na nowo, czujemy, że w tym przyjściu jest tajemnica, która dotyczy każdego z nas, to przyjście nadaje nowy sens życiu człowieka...

Współczesny świat jakby nie do końca daje wiarę temu, iż narodzenie Chrystusa to historyczny fakt: przyszedł On w określonym miejscu i czasie, stał się materią, życiem, człowiekiem, ciałem. Zaistniał w historii, a historia? Ta, która dzieje się na naszych oczach skomercjalizowała jego przyjście, uczyniła je, często w imię ideologicznych przesłanek, wielkim wydarzeniem handlowym i rozrywkowym. Dla wielu nie oznacza nic innego poza prezentami i kolorowymi światłami. To, co dla jednych jest sensem życiem ciągle na nowo odkrywanym w czasie Adwentu, dla innych jest jakimś anty-sensem!

Pan zatem przyszedł w Betlejem (po hebrajsku: *bet-lehem* = dom chleba), więcej nieustannie przychodzi – w Eucharystii, którą sprawujemy w naszych świątyniach – domach Chleba. Zapytam więc raz jeszcze: na przyjście kogo lub czego oczekujemy?

Jest moi drodzy, jeszcze jedna prawda – dla współczesnego świata bardziej niewygodna i nie popularna niż ta z Betlejem. To przyjście (*adventus*), przyjście Chrystusa na końcu czasów, by dokonało się Jego ostateczne spotkanie z człowiekiem

(xjj)

Św. Barbara Nasza „dawna” Patronka

Nasza świątynia została wzniesiona na miejscu istniejącej wcześniej kaplicy Najświętszej Maryi Panny, św. Barbary i św. Zofii, poświęconej przez biskupa krakowskiego Piotra Wysza w 1396 roku. Nie wiemy dokładnie ani kiedy, ani w jakich okolicznościach św. Barbara z Nikomedii poniosła śmierć. Przypuszcza się, że zapewne ok. roku 305, kiedy nasilenie prześladowań za panowania cesarza Maksymiana Galeriusza (305-311) było największe. Nie znamy również miejscowości, w której Święta żyła i oddała życie za Chrystusa. Późniejszy jej żywot jest utkany legendą.

Według niej była piękną córką bogatego poganina Dioskura z Heliopolis w Bitynii (Azja Mniejsza). Ojciec wysłał ją na naukę do Nikomedii. Tam zetknęła się z chrześcijaństwem. Prowadziła korespondencję z wielkim filozofem i pisarzem Orygenesem z Aleksandrii. Pod jego wpływem przyjęła chrzest i złożyła ślub czystości. Ojciec dowiedziawszy się o tym, pragnąc wydać ją za mąż i złamać opór dziewczyny, uwięził ją w wieży. Jej zdecydowana postawa wywołała w nim wielki gniew. Przez pewien czas Barbara była głodzona i straszona, żeby wyrzec się wiary. Kiedy to nie poskutkowało, ojciec zaprowadził ją do sędziego i oskarżył. Sędzia rozkazał najpierw Barbarę ubiczować, jednak chłosta wydała się jej jakby muskaniem pawich piór. W nocy miał ją odwiedzić anioł, zaleczyć jej rany i udzielić Komunii św. Potem sędzia kazał Barbarę bić maczugami, przypalać pochodniami, a wreszcie obciąć jej piersi. Chciał ją w takim stanie pognać ulicami miasta, ale wtedy zjawił się anioł i okrył jej ciało białą szatą. Wreszcie sędzia zrozumiał, że torturami niczego nie osiągnie. Wydał więc wyrok, by ściąć Barbarę mieczem. Wykonawcą tego wyroku miał się stać ojciec Barbary, Dioskur. Podobno ledwie odłożył miecz, zginął rażony piorunem. Barbara poniosła męczeńską śmierć w Nikomedii (lub Heliopolis) ok. 305 roku.

INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY NA GRUDZIEŃ 2024

Za pielgrzymów nadziei. Módlmy się, aby nadchodzący jubileusz umocnił nas w wierze, pomógł nam lepiej poznać Chrystusa Zmartwychwstałego w naszym życiu i przemienił nas w pielgrzymów chrześcijańskiej nadziei.

Adventus!

Adwent (z łac. *adventus* - przyjście, przybycie) to okres w roku liturgicznym, który rozpoczyna się od I Nieszporów niedzieli po sobocie XXXIV tygodnia Okresu Zwykłego, a kończy przed I Nieszporami uroczystości Narodzenia Pańskiego w wieczór 24 grudnia. Trwa od 23 do 28 dni i obejmuje cztery kolejne niedziele przed 25 grudnia. Stanowi pierwszy okres w każdym nowym roku liturgicznym.

Adwent składa się z dwóch odrębnych okresów: 1. czasu, w którym kierujemy nasze serca ku oczekiwaniu powtórnego przyjścia Jezusa w chwale na końcu czasów (okres od początku Adwentu do 16 grudnia włącznie); 2. czasu bezpośredniego przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, w której wspominamy pierwsze przyjście Chrystusa na ziemię.

Zwornikiem wszystkich tekstów liturgii adwentowej obydwu części jest czytanie ciągle księgi proroka Izajasza. Czytanie to obrazuje tęsknotę za wyczekiwaniem Mesjaszem.

Pierwsze ślady obchodzenia Adwentu spotykamy w IV w. między innymi w liturgii galijskiej i hiszpańskiej. Z pewnością Adwent nie istniał zanim zaistniała stała data świąt Narodzenia Pańskiego. Została ona wyznaczona dopiero w II połowie IV wieku. W Hiszpanii pierwsze wzmianki o przygotowaniu do obchodu Narodzenia Pańskiego (choć nie jest ono określane mianem Adwentu) pochodzą z roku 380. Kanon 4 synodu w Saragossie, który odbył się w tym roku, poleca wiernym, aby od dnia 17 grudnia do Epifanii (6 stycznia) gorliwie gromadzili się w kościele, nie opuszczając ani jednego dnia. Adwent miał tam charakter pokutny i ascetyczny (post, abstynencja, skupienie), co wspomina św. Hilary (+ 367). W V w. w Galii biskup Tours, Perpetuus, wprowadził obowiązek postu w poniedziałki, środy i piątki w ciągu trzech tygodni od dnia św. Marcina (11 listopada) do Narodzenia Pańskiego. W Rzymie okres przygotowania do Narodzenia Pańskiego został wprowadzony dopiero w drugiej połowie VI wieku. Adwent miał tu charakter liturgicznego przygotowania na radosne święta Narodzenia Pańskiego, ze śpiewem *Alleluja*, *Te Deum laudamus*, z odpowiednim doborem czytań

i formularzy, bez praktyk pokutnych. W Sakramentarzu z Werony znajduje się 37 formuł modlitw na dni postu dziesiątego miesiąca.

Od czasów św. Grzegorza Wielkiego (590-604) Adwent w Rzymie obejmował już 4 tygodnie. Był to czas bezpośredniego, liturgicznego przygotowania na obchód pamiątki historycznego przyjścia Chrystusa. Na początku IX w. Adwent nabiera także charakteru eschatologicznego - staje się czasem przygotowania na ostateczne przyjście Chrystusa. W wyniku połączenia tradycji gallikańskiej i rzymskiej ukształtował się Adwent, jaki przeżywamy do dziś - liturgicznie rzymski, a ascetycznie gallikański (kolor fioletowy, bez *Gloria* i *Te Deum*). Formę tę rozpowszechniały klasztory benedyktyńskie i cysterskie. W XIII w. znana ona była już w całym Kościele, do czego przyczyniły się nowe zakony, zwłaszcza franciszkanie.

Teksty liturgiczne Adwentu ukazują postacie Starego i Nowego Testamentu, przez których życie i działalność Bóg zapowiadał i przygotowywał świat na przyjście Jego Syna, m.in. Maryję, Jana Chrzciciela, Izajasza. Adwent to czas radosnego oczekiwania na spotkanie z Panem i przygotowania się do niego przez pokutę i oczyszczenie. Dlatego Kościół zachęca do udziału w rekolekcjach, przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania. Adwent nie jest jednak w sensie ścisłym czasem pokuty, tak jak na przykład Wielki Post.

Jak czytamy w „Ogólnych normach roku liturgicznego i kalendarza” z 1969 r.: „Adwent ma podwójny charakter. Jest okresem przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, przez który wspominamy pierwsze przyjście Syna Bożego do ludzi. Równocześnie jest okresem, w którym przez wspomnienie pierwszego przyjścia Chrystusa kieruje się dusze ku oczekiwaniu Jego powtórnego przyjścia na końcu czasów. Z obu tych względów Adwent jest okresem pobożnego i radosnego oczekiwania”.

Najbardziej typowe zwyczaje adwentowe to Roraty (*patrz str. 1*) i wieńce adwentowe z czterema świecami symbolizującymi 4 niedziele adwentu, które umieszcza się w kościele przy ołtarzu bądź w domach.

(źródło: www.brewiarz.pl)

Wydawca: Powiżytkowski Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny pw. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej
w Lublinie

